

משיחת טלפון שהוקלטה בכלא משתמע כי אביטן רצה במוחה של אורית ארביב, בגלל קינאה

לפני חודשיים הוכתעו רכנים, כאשר קראו בהעולם הזה (13.10.87) על הרומאן החדש של אורית ארביב. כראיון עם רפנה ברק סיפרה אורית על אהבתה לרוני הררי, (22). בנייהוג הצטלמו ונראו מאושרים מאוד.

אורית סיפרה אז: "הרצל ואני מדברים הרבה על הילד (גורליארם, בנם המשותף). אחרי שהרצל הורשע (בית-המישפט העליון רחה את עירעורו של אביטן והרשיע אותו ברצח רוני ניצן) הוא אמר לי שאני משוחררת. שאני יכולה לבנות חיים חדשים, ואני לא צריכה לחכות לו." רוני מצידו סיפר אז: "אני מכיר את הרצל אביטן מאז שאני ילד... הוא לא מסוכן כפי שכותבים עליו בעיתונים."

הצהרות סותרות

עם שיחרורה מהכלא הצהירה אורית הצהרות סותרות. מצד אחד ביקשה להתייחד עם אביטן בכלא, ומצד שני הצהירה על פתיחת דף חדש בחייה וניתוק כל קשר עם העבר. ארבעה חודשים אחרי שיחרורה הצהירה קבל עם ועדה על הרומאן החדש שלה. מי שאל אז את עצמו מה תהיה תגובתו של אביטן על בגידתה של אורית, אם בנו, קיבל השבוע את התשובה. לפני ימים אחרים הוגש כתב-אישום

אביטן עם בנו גורליארם ולואיזה. אחת רוצה שיהיה לך ילד יתום?

הרצל אביטן ייחל למוחה של אורית

ממש תענוג לדבר איתו. הוא בסך הכל נשמח טובה וטהורה!"

עם קריאת הכתבה הזו עלתה במוחם של אנשים רבים השאלה: "כיצד יגיב אביטן על בגידתה של אורית?" הרצל אביטן, שאת רוב חייו בילה בכלא, נחשב כאחד מראשי העולם התחתון, עבריין מסוכן, שהורשע ברצח רוני ניצן, וכעת עומד לדין יחד עם שמעיה אנג'ל ויעקב שמש על רצח חברים ליכלא, חיים שושן.

סיפור-אהבה של אביטן לאורית ארביב היה אחד מסיפורי-האהבה החוקים והארוכים בעולם התחתון בישראל. השניים הכירו זה את זה אומנם מילדות, כאשר גדלו יחד בשכונת נווה-השרת, אבל הרומאן שלהם התחיל דווקא כאשר הרצל ישב בכלא.

הרצל החל כותב לאורית מיכתבי-אהבה כדי להתנקם באורי וולף, שהיה חברו. וולף נגד בו והפך ערמדינה נגדו. אורית היתה אז חברתו הצמודה של אורי וולף, והרצל רצה להוציאה מידיו כדי לנקום בו.

אולם הרומאן בין השניים הפך סיפור-אהבה אמיתי וחוק, שגבר על כל הצרות והתהפוכות שעברו עליהם בי 10 השנים האחרונות.

אורית דבקה בהרצל בטוב וברע. אביה, נהג אנו, העיד עבור אביטן במישפטי-שור, וזמן קצר אחרי-כך מת מהתקף-לב. כאשר ברח הרצל מהכלא והסתתר במשך תקופה ממושכת, ישבה אורית יחד איתו במיטתו. או נכנסה אורית להריון. כאשר ילדה את בנה, היתה כבר אורית אסירה בנווה-השרת, אחרי שהורשעה בשוד קרן אור ונידונה לשמונה שנות מאסר.

הרצל עשה את הכל כדי להמתיק את עונשה של אורית. הוא אף גילה למישטרה את מקום הימצאם של התכשיטים שנשרדו בקרן-אור. כדי שהדבר יעזור להקלת עונשה של אורית. הוגש שמועץ על קשר הדוק בין בית-הסוהר נווה-השרת וכלא-ירמלה. והנה, דווקא אחרי שוחררה אורית

נגד רוי ארביב (לא קרובי-מישפחה של אורית), שהוא חבר-לחיים של לואיזה (עליזה) שוויילי, אחותה הבכירה של אורית, לואיזה מגדלת את גורליארם, בנם של אורית ואביטן, מאז שהיה בן שנה.

רוי ארביב נאשם בשוד מלששת יהלומים ב-29 באוקטובר. התביעה ביקשה את מעצרו עד תום ההליכים.

סניגורו, עורך-הדין רוי יפתח, שהוא גם סניגורם של אביטן ואורית, התנגד למעצר, אבל בית-המישפט החליט לעצור את רוי ארביב, מכיוון שהיהלומים שנשרדו נמצאו בתריסי דירתה של לואיזה.

כתומר החקירות שבתקידת-הביעה התגלה כי במשך תקופה ארוכה היה צרהאנה על קהטלפון של לואיזה.

הרומאן החם של אורית

ארבעה חודשים עברו מאז שוחררה אורית ארביב מכלא הנשים נווה-השרת והתחילה לפרסם בהעולם הזה סימונה שכתבה בכלא. במשך תקופת זו לא ירד שמה מחנותיה: בתי-אסורים עירב וימנה עניין. אחרי-כך פרסם שהרצל אביטן - חברו ואבי בנה אדם - הניח את האזן בכלא, כאות-תודה על תגיד-מידוד שבהם הוא מתיק. אורי-יבן שב אביטן לביטחון האישי מסי הודיע ביצה רוני ניצן, סמסד כלא-ירמלה.

הכתבה ב"העולם הזה" מה קרה לך? אמא של הילד שלך?

אבל ברור שהם מדברים על אורית. להלן תמליל השיחה:
הרצל: היא עכשיו נרפקת. מה קרה לך?
לואיזה: די, זה לא נכון, אל תלכך!
הרצל: לא נכון?
לואיזה: לא, היא 24 שעות איתי.
הרצל (בלעו): כן?
לואיזה: כן!
הרצל: הלוואי שתעשה את זה, תאמיני לי, לואיזה.
לואיזה: לא.
הרצל: נשבע לך.
לואיזה: חוץ מזה היא מתנהגת אליו שיגעון (לגורליארם, בנה).
הרצל: נשבע לך שאשמת.
לואיזה: עכשיו אין מה לדבר עליה. קודם היו לי טענות, אמרתי לך מה שהיה לי.
הרצל: אבל מה? אפשר לשכוח את העבר?

הרצל: אני לא מוותר, תאמיני לי, נשבע לך, לא מוותר!
לואיזה: לא, אתה תוותר!
הרצל: לא אוותר!
לואיזה: אתה אוהב אותה, והיא אוהבת אותך...
הרצל: מכסימום תקנה כרטיס ותעזוב את הארץ.
לואיזה: אין לה לאן ללכת. לאן היא תעזוב?
הרצל: לא איכפת לי, אפילו לא יודע מה, העיקר שאו זה או מה שאני חושב. אחד מהשניים!
לואיזה: די, די!
הרצל: נשבע לך, זה עניין של זמן!
לואיזה: די, מה קרה לך, אמא של הילד שלך!
הרצל: אה, כן? נו...
לואיזה: מה אתה רוצה, שיהיה לך ילד יתום?
הרצל: כן! זה עדיף, לא?
לואיזה: לא!
הרצל: עדיף בשבילי. את האמא שלו.